EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 21.11.2011
SEC(2011) 1375 konč.

NOVI ZAKONODAJNI OKVIR (NLF) - PAKET PORAVNAVE
(Izvajanje paketa za proizvode)

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

Spremni dokument k

10 PREDLOGOM ZA PORAVNAVO DIREKTIV O USKLAJEVANJU PROIZVODOV S SKLEPOM ŠT. 768/2008/ES

POVZETEK OCENE UČINKA

{COM(2011) 763 konč.}
{SEC(2011) 1376 konč.}

1. OPREDELITEV PROBLEMA

Splošne težave pri direktivah o usklajevanju proizvodov ...

EU že več kot 30 let v svojih direktivah o „tehničnem usklajevanju“ določa zahteve za vrsto proizvodov, kot so stroji, avtomobili, igrače, električni proizvodi, dvigala itd. Ta zakonodaja ima dva cilja. Po eni strani omogoča, da se s proizvodi, ki so na voljo v Evropi, zagotovi visoka raven zaščite javnih interesov, kot so zdravje in varnost, varstvo potrošnikov ali okolja. Po drugi strani pa zagotavlja prost pretok proizvodov, tako da nacionalna pravila nadomešča z enotnim usklajenim sklopom pogojev za trženje zadevnih proizvodov, ki se uporabljajo v vseh državah članicah EU[1].

Leta 2004 se je začel inventurni pregled izkušenj z obstoječo zakonodajo na usklajenem področju in zlasti z novim pristopom. Splošna ugotovitev tega pregleda je bila, da je zakonodaja v glavnem uspešna pri liberalizaciji trgovine z blagom in določanju strogih zahtev za zagotovitev varnosti proizvodov. Vendar pa je razkrila tudi številne pomanjkljivosti, in sicer znatno število **neskladnih proizvodov**, ki še vedno dosežejo trg, nezadovoljive rezultate dela nekaterih **priglašenih organov**[2] in **nedoslednosti** po vsej zakonodaji, zaradi katerih je njena uporaba za proizvajalce in organe po nepotrebnem zapletena.

... in opredeljene splošne rešitve

Za odpravo teh pomanjkljivosti je bil sprejet „novi zakonodajni okvir“ (NLF) kot del paketa za blago. Sestavljata ga dva dopolnilna instrumenta:

- Uredba (ES) št. 765/2008 o akreditaciji in nadzoru trga (Uredba NLF)[3];
- Sklep št. 768/2008/ES o vzpostavitvi skupnega okvira za trženje proizvodov (Sklep NLF)[4].

Oba instrumenta krepita in dopolnjujeta obstoječa pravila ter izboljšujeta njihovo praktično uporabljanje in izvrševanje v podjetjih in organih.

Z Uredbo so bila uvedena pravila o akreditaciji in zahteve za organizacijo in izvajanje tržnega nadzora in kontrolo proizvodov iz tretjih držav. Uredba se je začela uporabljati 1. januarja 2010.

---

1 Razvoj politike EU glede tehničnega usklajevanja je podrobno opisan v oceni učinka, priloženi novemu zakonodajnemu okviru. SEC (2007) 173, http://ec.europa.eu/governance/impact/ia_carried_out/docs/ia_2007/sec_2007_0173_en.pdf.

2 Laboratoriji, organi za izdajo potrdil ali kontrolni organi, ki izdajajo potrdila, ki jih države članice priglasijo Komisiji.

3 Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93, UL L 218 z dne 13.8.2008.

4 Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS, UL L 218 z dne 13.8.2008.

Sklep vsebuje vzorčno besedilo, namenjeno okrepitvi različnih določb, ki se običajno uporabljajo v zakonodaji EU o proizvodih (na primer v zvezi z opredelitvami pojmov, obveznostmi za gospodarske subjekte, priglašenimi organi, zaščitnimi mehanizmi itd.), tako da je zakonodaja učinkovitejša v praksi. Uvaja tudi nove vidike, kot so obveznosti za uvoznike, ki so ključnega pomena za izboljšanje varnosti proizvodov na trgu.

Vendar pa Sklep v nasprotju z Uredbo nima takojšnjih pravnih učinkov na gospodarske subjekte, posameznike ali države članice. Obravnava se kot **„zbirka orodij“ za prihodnjo zakonodajo**. Parlament, Svet in Komisija so se s sprejetjem Sklepa v največji možni meri zavezali k uporabi njegovih določb v prihodnji zakonodaji o proizvodih, da zagotovijo čim večjo usklajenost regulativnega okvira[5]. Za zagotovitev praktičnega izvajanja določb Sklepa je treba te določbe uvesti v obstoječo in novo zakonodajo o proizvodih.

Poseben sklop direktiv o usklajevanju

Komisija je glede na to ozadje opredelila poseben sklop direktiv o usklajevanju proizvodov, katerih poravnava s Sklepom NLF se lahko obravnava kot „paket“ (tj. v nasprotju s posameznimi poravnavami, izvedenimi sočasno z obsežnejšimi revizijami[6]). Med zadevnimi desetimi direktivami so:

- **Direktiva o civilnih eksplozivih:** Direktiva 93/15/EGS o usklajevanju določb v zvezi z dajanjem eksplozivov za civilno uporabo v promet in njihovim nadzorom;

- **Direktiva ATEX:** Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/9/ES o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z opremo in zaščitnimi sistemi, namenjenimi za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah;

- **Direktiva o dvigalih**: Direktiva 95/16/ES z dne 29. junija 1995 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z dvigali;

- **Direktiva o tlačni opremi (PED):** Direktiva 97/23/ES o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s tlačno opremo;

- **Direktiva o merilnih instrumentih (MID):** Direktiva 2004/22/ES o merilnih instrumentih;

- **Direktiva o elektromagnetni združljivosti (EMC):** Direktiva 2004/108/ES o približevanju zakonodaj držav članic v zvezi z elektromagnetno združljivostjo in razveljavitvi Direktive 89/336/EGS;

---

5 Člen 2 (Vsebina in področje uporabe) Sklepa št. 768/2008/ES se glasi: „Ta sklep določa skupni okvir splošnih načel in referenčne določbe za pripravo zakonodaje Skupnosti, ki usklajuje pogoje za trženje proizvodov („usklajevalna zakonodaja Skupnosti“). Usklajevalna zakonodaja Skupnosti uporablja splošna načela, določena v tem sklepu, in ustrezne referenčne določbe iz prilog I, II in III. Vendar se zakonodaja Skupnosti lahko razlikuje od teh splošnih načel in referenčnih določb, če je to ustrezno zaradi posebnih značilnosti zadevnega sektorja, zlasti če že obstajajo celoviti pravni sistemi.“

6 Primeri posameznih poravnav, ki se izvajajo skupaj z revizijami sektorskih elementov (npr. zahteve za proizvode ali preskusne metode), so Direktiva o plovilih za rekreacijo, Direktiva o osebni zaščitni opremi ali Direktiva R&TTE.

– **Direktiva o nizki napetosti (LVD):** Direktiva 2006/95/EGS o uskladitvi zakonodaje držav članic v zvezi z električno opremo, konstruirano za uporabo znotraj določenih napetostnih mej;

– **Direktiva o pirotehničnih izdelkih:** Direktiva 2007/23/ES o dajanju pirotehničnih izdelkov v promet.

– **Direktiva o neavtomatskih tehtnicah (NAWI):** Direktiva 2009/23/ES o neavtomatskih tehtnicah;

– **Direktiva o enostavnih tlačnih posodah (SPVD)**: Direktiva 2009/105/ES v zvezi z enostavnimi tlačnimi posodami.

Direktive, ki jih zadeva ta pobuda, določajo zahteve, ki zagotavljajo, da so proizvodi oblikovani in proizvedeni tako, da ne pomenijo tveganja za zdravje in varnost potrošnikov ali drugih uporabnikov, da so njihovi rezultati meritev natančni (merilni instrumenti) ali da ne povzročajo elektromagnetnih motenj (direktiva o elektromagnetni združljivosti).

Gospodarski sektorji, za katere se uporabljajo te direktive, so sektorji električnih in elektronskih proizvodov (LVD in/ali EMC), opreme za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah (ATEX), tlačne opreme (SPVD ali PED), merilnih instrumentov (MID ali NAWI), civilnih eksplozivov, dvigal in pirotehničnih izdelkov.

Splošni problemi vplivajo tudi na ta poseben sklop direktiv

Ta ocena učinka preučuje, v kolikšni meri splošni problemi, opredeljeni z zakonodajo o usklajevanju proizvodov, vplivajo na teh 10 direktiv in ali bi lahko bila njihova poravnava z novim okvirom, vzpostavljenim s Sklepom NLF, koristna za zadevne sektorje.

Problem neskladnosti z zahtevami iz direktiv se na splošno opaža v vseh zadevnih sektorjih, pri čemer so nekateri sektorji (in kategorije proizvodov) bolj prizadeti kot drugi. Na splošno 92 % gospodarskih subjektov, ki so sodelovali v javnem posvetovanju, meni, da neskladnost vpliva na njihov sektor.

Neskladnost je lahko potencialno nevarna za uporabnike proizvodov, čeprav se tveganja razlikujejo glede na vrsto proizvoda. Elektronski proizvodi z napako, ki spadajo na področje uporabe Direktive o nizki napetosti, lahko na primer pomenijo tveganje električnega udara ali opeklin. Električna oprema, ki ni v skladu z bistvenimi zahtevami iz Direktive o elektromagnetni združljivosti, lahko povzroči elektromagnetne motnje, ki vplivajo na pravilno delovanje drugih aparatov (televizij, radijskih in telekomunikacijskih omrežij), in sama morda ne bo delovala, kot je predvideno. Eksplozija industrijske tlačne opreme, kot sta grelnik ali reaktorska posoda, v kemični tovarni lahko privede do resnih poškodb in lahko znatno poškoduje okoliško infrastrukturo. Neskladnost merilnih instrumentov lahko privede do napačnih rezultatov meritev, kar je povezano z gospodarsko škodo za končne uporabnike.

Neskladnost poleg tega ovira konkurenčnost podjetij, ki upoštevajo pravila. Gospodarski subjekti, ki ne upoštevajo pravil, v primerjavi s tistimi, ki upoštevajo

pravila, lahko pridobijo znatno stroškovno prednost (npr. z izogibanjem dragih postopkov ugotavljanja skladnosti)[7]. V sektorjih, v katerih so uvoženi cenejši proizvodi močna konkurenca, je evropska industrija v slabšem položaju. 87 % gospodarskih subjektov, ki so sodelovali v javnem posvetovanju, meni, da trpijo zaradi nelojalne konkurence.

Glavni razlog za neskladnost je, da tržni nadzor v EU ni učinkovit. To mnenje je med zainteresiranimi stranmi močno razširjeno. Za pristojne organe je posebej težavna sledljivost neskladnih proizvodov in gospodarskih subjektov, ki so jih dobavili, zlasti kadar proizvodi izvirajo iz tretjih držav.

Nadaljnji razlog je, da se obstoječe obveznosti v direktivah o proizvodih osredotočajo na proizvajalce, medtem ko uvozniki in distributerji ne izvajajo potrebnih preverjanj, ki bi zagotovila, da ne dobavljajo neskladnih proizvodov. Zanašajo se na dejstvo, da je naloga proizvajalca, da zagotovi skladnost proizvoda, in ne preverijo, ali je proizvajalec dejansko ustrezno opravil to nalogo. Države članice so v izogib temu v svoje nacionalne zakonodaje uvedle obveznosti za uvoznike in distributerje, ki pa se med državami razlikujejo in vodijo do različnih pristopov pri ravnanju z neskladnimi proizvodi.

Osem od deset zadevnih direktiv zahteva, da „**priglašeni organi**“[8] izdajo potrdila za proizvode, preden se ti proizvodi lahko dajo na trg[9]. Zato imajo priglašeni organi pomembno vlogo pri zagotavljanju varnosti in skladnosti proizvodov na trgu. Vendar je bilo nekaj težav v zvezi s **kakovostjo storitev** nekaterih od teh organov. To oceno je potrdilo 68 % priglašenih organov, 84 % gospodarskih subjektov, ki uporabljajo priglašene organe, in 53 % javnih organov, ki so sodelovali v javnem posvetovanju.

Eden od razlogov je, da nekateri priglašeni organi niso usposobljeni, da bi pravilno izvajali ugotavljanja skladnosti. Drug razlog je, da nekateri organi ne vložijo dovolj truda v ugotavljanje skladnosti ali uporabo postopkov, tako da lahko potrdila izdajo po znatno nižjih cenah. Odprava ali zmanjšanje števila preverjanj na kraju samem ali blažje zahteve glede pogostosti rednih revizij/pregledov lahko na primer bistveno zmanjšajo stroške ugotavljanja skladnosti.

Tretja težava, ki jo je treba odpraviti, je nedoslednost, ki se je postopoma pojavila v obstoječi zakonodaji o proizvodih, ker so se direktive sčasoma razvile. Za pojme, ki so skupne vsem direktivam (postopki ugotavljanja skladnosti, opredelitev pojmov ali zaščitne klavzule), se na primer uporablja različna terminologija. Opredelitve pojmov ali pravne določbe puščajo možnost za različne interpretacije, kar vodi do pravne negotovosti in zmede, zlasti ko je treba hkrati uporabiti dve direktivi ali več. Znatno število merilnih instrumentov je na primer treba uskladiti tudi z Direktivo o

---

7 Odgovor iz vprašalnika: „Strokovnjaki ocenjujejo, da izpolnjevanje varnostnih in upravnih določb, ki se zahteva v naših uredbah, lahko znaša tudi petino skupnih proizvodnih stroškov. Če učinkovitih mehanizmov izvrševanja ni, lahko proizvajalce zamika, da se odločijo za „linijo najmanjšega odpora“ in tržijo neskladne proizvode.“

8 Ti organi so organi za ugotavljanje skladnosti, ki preskušajo, pregledujejo in potrjujejo proizvode. Imenujejo se „priglašeni organi“, ker jih države članice priglasijo Komisiji.

9 V elektrotehničnem sektorju je vloga priglašenih organov drugačna. V okviru Direktive o elektromagnetni združljivosti je vključitev priglašenih organov v postopek ugotavljanja skladnosti neobvezna.

elektromagnetni združljivosti. Nekatere pirotehnične izdelke je treba uskladiti tudi z Direktivo o nizki napetosti in Direktivo o elektromagnetni združljivosti.

2. ANALIZA SUBSIDIARNOSTI

Ta pobuda se nanaša na pravilno delovanje notranjega trga za blago. Ukrep EU na tem področju temelji na členu 114 PDEU. Zadevnih deset direktiv že ureja vidike, obravnavane v tem okviru, čeprav opredeljenih slabosti ne obravnava učinkovito ali pa so celo vir problema nedoslednosti. Ukrepi, sprejeti na nacionalni ravni za obravnavo teh problemov, so privedli do različnih nacionalnih pristopov k obravnavi gospodarskih subjektov in tveganj, kar ovira prost pretok blaga. Zato je primerno ukrepati na ravni EU.

3. CILJI

Ta pobuda ima 3 glavne cilje. Prvi cilj je zagotoviti, da so proizvodi na trgu EU varni in da izpolnjujejo vse zahteve, ki zagotavljajo visoko raven zaščite javnih interesov (zdravje in varnost, elektromagnetna združljivost, pravilne meritve). Glavni specifični cilj je zmanjšati število neskladnih proizvodov na trgu, tako da se pristojnim organom zagotovijo učinkovitejša orodja za izvajanje tržnega nadzora in spremljanje dejavnosti priglašenih organov.

Drugi cilj je izboljšati delovanje notranjega trga z zagotovitvijo enake obravnave neskladnih proizvodov in gospodarskih subjektov ter enakega ocenjevanja priglašenih organov na celotnem trgu EU.

Zadnji cilj te pobude pa je poenostavitev regulativnega okolja za proizvode.

4. MOŽNOSTI POLITIK

Zaradi specifičnega konteksta te pobude, kot je razloženo v oddelku 1, ta ocena učinka preučuje omejen sklop možnosti. Njen cilj je ugotoviti, ali je treba v zadevne direktive vključiti ukrepe iz Sklepa NLF in če ja, oceniti, ali je treba poravnavo s Sklepom izvesti z zakonodajnimi ali nezakonodajnimi sredstvi. Iz tega izhajajo naslednje možnosti:

- Možnost 1: **brez spremembe politike**. V okviru te možnosti se obstoječa situacija ne spremeni;

- Možnost 2: **poravnava s Sklepom NLF z nezakonodajnimi ukrepi**. Možnost 2 sestavlja sklop neregulativnih instrumentov, ki spodbujajo prostovoljno uporabo vseh rešitev ali del rešitev iz Sklepa NLF. Slednje bi se lahko predstavilo tudi v smernicah kot „najboljša praksa“, zadevne strani pa bi bile pozvane k njihovi uporabi. V praksi bi ta možnost pomenila „prostovoljno“ poravnavo s Sklepom NLF;

- Možnost 3: **poravnava s Sklepom NLF z zakonodajnimi ukrepi**. Možnost 3 sestavljajo spremembe zadevnih direktiv, v katere bi se nato vključili ukrepi iz Sklepa NLF.

V okviru možnosti 2 in 3 je ukrepe, ki jih določa Sklep NLF, možno povzeti na naslednji način:

(1) ukrepi za obravnavo problema neskladnosti:

- *obveznosti za uvoznike in distributerje*, da preverijo, ali je na proizvode nameščena oznaka CE, ali so jim priloženi zahtevani dokumenti in ali imajo informacije o sledljivosti. Uvedejo se dodatne obveznosti za uvoznike;

- *obveznosti za proizvajalce* za zagotavljanje navodil in varnostnih informacij v jeziku, ki ga potrošniki in končni uporabniki brez težav razumejo, za preskušanje vzorcev in spremljanje proizvodov;

- *zahteve glede sledljivosti* po vsej distribucijski verigi: proizvajalci in uvozniki morajo na proizvodu navesti svoje ime in naslov; vsak gospodarski subjekt mora biti sposoben pristojnim organom sporočiti, od koga je kupil proizvod in komu ga je dobavil;

- reorganizacija *postopka zaščitne klavzule (tržni nadzor)*, da se pojasni, kako so zadevni organi za izvrševanje obveščeni o nevarnih proizvodih, in zagotovi sprejetje enakovrednih ukrepov v zvezi z navedenim proizvodom v vseh državah članicah;

(2) ukrepi za zagotovitev kakovosti dela priglašenih organov:

- *okrepitev zahtev glede priglasitve* za priglašene organe (vključno s podizvajalci in hčerinskimi družbami), kot sta nepristranskost in usposobljenost pri izvajanju njihovih dejavnosti ter uporaba smernic, ki jih razvijejo skupine za usklajevanje;

- *revizija postopka priglasitve*: države članice, ki priglašujejo organ, morajo vključiti informacije o vrednotenju usposobljenosti navedenega organa. Druge države članice lahko priglasitvi ugovarjajo v določenem roku;

- *zahteve za priglasitvene organe* (tj. nacionalne organe, pristojne za ocenjevanje, priglaševanje in spremljanje priglašenih organov), kot sta objektivnost in nepristranskost pri izvajanju njihove dejavnosti;

- *obveznosti obveščanja*: priglašeni organi morajo priglasitvene organe obveščati o zavrnitvah, omejitvah, začasnih preklicih in umikih potrdil.

(3) ukrepi za zagotovitev boljše doslednosti med direktivami:

- poravnava običajno uporabljenih opredelitev pojmov in terminologije;

- poravnava besedil postopkov ugotavljanja skladnosti.

5. OCENA UČINKOV

Poročilo o oceni učinka preučuje gospodarske učinke možnosti v smislu notranjega trga, konkurenčnosti, stroškov in upravnega bremena za gospodarske subjekte ali

priglašene organe ter učinke na javne organe in potrošnike/uporabnike. Poročilo prav tako obravnava socialni učinek na javno zdravje in varnost ter poenostavitev regulativnega okolja.

Čeprav v okviru možnosti „brez spremembe politike“ ni sprejeta nobena dodatna pobuda za politiko, pa se pričakuje, da bo že ta možnost imela nekaj pozitivnega učinka na zadevne sektorje zaradi progresivnega izvajanja Uredbe NLF, ki krepi pooblastila organov za nadzor trga. To ima pozitivno vlogo v zvezi s cilji zmanjšanja neskladnosti in prinaša koristi za podjetja, ki spoštujejo pravila (konkurenčnost), in uporabnike (učinek na gospodarstvo in varnost). Uredba NLF prav tako olajšuje naloge javnih organov pri njihovih dejavnostih v zvezi s priglasitvijo in spremljanjem nekaterih organov za ugotavljanje skladnosti (tj. tistih, ki uporabljajo akreditacijo). Vendar pa ta možnost nima pravega učinka na notranji trg ali poenostavitev regulativnega okolja.

Možnost poravnave s Sklepom NLF z nezakonodajnimi ukrepi ima potencial za pozitivne učinke na vse zainteresirane strani. Z razjasnitvijo odgovornosti uvoznikov in distributerjev ter uvedbo posebnih zahtev glede sledljivosti bi se na primer olajšala enaka obravnava zadevnih strani (pozitiven učinek na notranji trg), organom pa bi se prav tako zagotovila učinkovitejša orodja za obravnavanje neskladnosti in s tem zmanjšal obseg nelojalne konkurence (konkurenčnost) in tveganj za uporabnike (učinek na gospodarstvo in varnost). Vendar pa bi bile določbe iz Sklepa NLF v okviru možnosti 2 le neobvezujoča „najboljša praksa“ in njihovo izvajanje bi bilo v celoti odvisno od prostovoljne zavezanosti različnih zainteresiranih strani. Zaradi tega se pojavlja dvom, ali se bodo opredeljeni pozitivni učinki dejansko uresničili in zagotovili resnično dodano vrednost v primerjavi z možnostjo „brez spremembe politike“[10].

V okviru možnosti poravnave s Sklepom NLF z zakonodajnimi ukrepi bi bile določbe Sklepa NLF del veljavne sektorske zakonodaje. Določbe Sklepa NLF bi bile obvezujoče obveznosti, ki bi jih izvrševali Komisija in nacionalni organi. S tem bi se lažje zagotovilo, da bi se pozitivni učinki poravnave dejansko uresničili.

Zainteresirane strani na splošno podpirajo to analizo pozitivnih učinkov. Na primer, 73–76 % splošnih gospodarskih subjektov ter malih in srednjih podjetij, ki so sodelovale v javnem posvetovanju, meni, da bo razjasnitev z njimi povezanih obveznosti in postopkov tržnega nadzora pomagala zaščititi konkurenčnost podjetij EU. Prav tako se večina zainteresiranih strani[11] strinja, da bo ta ukrep politike pomagal zaščititi javno zdravje in varnost.

Ne pričakuje se, da bo poravnava z zakonodajnimi ukrepi bistveno vplivala na stroške podjetij in priglašenih organov. Večina obveznosti gospodarskih subjektov dopolnjuje obstoječe obveznosti ali kodificira tisto, kar je za odgovorno podjetje oz.

---

10 Glede na to je pomembno navesti, da obstoječe smernice iz t.i. „Modrega vodnika“ (*Vodnik za izvajanje direktiv na podlagi novega pristopa in globalnega pristopa*, Evropska komisija, september 1999), že poudarjajo odgovornosti gospodarskih subjektov, ki so nato pojasnjene v Sklepu št. 768/2008/ES. Vendar pa Modri vodnik ni obvezujoč, zato ni bil dovolj za obravnavo opredeljenih vprašanj.

11 58–78 % gospodarskih subjektov, 72–78 % priglašenih organov, 58–62 % pristojnih organov in približno 72–79 % uporabnikov, ki so sodelovali v posvetovanju (razen sektorja merilnih instrumentov).

podjetje, ki upošteva pravila, običajna praksa v skladu z naravo obstoječe zakonodaje. Na podoben način so zahteve za priglašene organe popolnoma v skladu s standardi, ki opredeljujejo zadevna referenčna merila za ocenjevanje organov za ugotavljanje skladnosti[12]. Na splošno je učinek na stroške v zvezi z obveznostmi za uvoznike/distributerje in sledljivostjo možen, vendar se šteje za zmernega. 55 % splošnih gospodarskih subjektov in 30–33 % malih in srednjih podjetij, ki so sodelovali v posvetovanjih, meni, da bo poravnava teh obveznosti privedla do zmernih povečanj stroškov, medtem ko nadaljnjih 12 % oz. 27 % meni, da se stroški ne bodo povečali oz. da se ne bodo bistveno povečali. Zaradi velike raznolikosti proizvodov, ki jih ta pobuda zadeva, ni možno zagotoviti kvantitativnih ocen.

Ob koncu ocene učinka ni bilo znakov, da bi izbrana možnost lahko nesorazmerno obremenila MSP.

Opredeljeno je bilo nekaj stroškov izvajanja za javne organe, zlasti v zvezi s potrebo po ponovni priglasitvi organov za ugotavljanje skladnosti v skladu z zahtevami iz Sklepa NLF. Vendar je število ponovnih priglasitev, ki jih bo izvedel vsak pristojni organ, zelo omejeno (samo v 2 državah, razen za organe, ki obravnavajo neavtomatske tehtnice). Komisija bo v vsakem primeru uvedla posebno prehodno določbo, ki zagotavlja čas za ponovne priglasitve pred splošnim datumom začetka uporabe direktiv.

6. PRIMERJAVA MOŽNOSTI

Možnost „brez spremembe politike“ je le delno učinkovita glede na cilje tega ukrepa politike. Poleg tega ni skladna z zavezami politike, na katerih temelji Sklep NLF.

Možnost poravnave z nezakonodajnimi ukrepi bi lahko bila učinkovitejša kot možnost 1, saj načeloma obravnava vse cilje razen poenostavitve. Vendar ne zagotavlja pozitivnega učinka zaradi svoje slabe izvršljivosti. V smislu učinkovitosti je nezakonodajni ukrep možnost z najslabšimi rezultati, ker po eni strani ne zagotavlja bistvenih koristi v primerjavi z možnostjo „brez spremembe politike“, po drugi strani pa se s tem ukrepom nekoliko (zmerno) povečajo stroški usklajevanja za gospodarske subjekte in priglašene organe, ki se prostovoljno zavežejo k najboljši predlagani praksi.

Možnost poravnave z zakonodajnimi ukrepi obravnava vse cilje in je učinkovitejša od možnosti 1 in 2. Ta možnost vključuje zmerne stroške, ki pa jih pozitivni učinki več kot odtehtajo. Zato se ta možnost šteje za učinkovito. Poleg tega je ta možnost popolnoma skladna z zavezami politike, na katerih temelji Sklep NLF.

Možnost 3 glede na svojo učinkovitost, uspešnost in skladnost izstopa kot najboljša možnost.

---

12 To so 1) EN 45011:1998, Splošna merila za certifikacijske organe za področje certificiranja sistemov proizvodov; 2) EN ISO/IEC 17020:2004, Splošna merila za delovanje različnih organov, ki izvajajo kontrolo; 3) EN ISO/IEC 17021:2006, Ugotavljanje skladnosti – Zahteve za organe, ki presojajo in certificirajo sisteme vodenja; 4) EN ISO/IEC 17024:2003, Ugotavljanje skladnosti – Splošne zahteve za organe na področju certificiranja osebja; 5) EN ISO/IEC 17025:2005, Ugotavljanje skladnosti – Splošne zahteve za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev.

Razpredelnica 1: primerjava navedenih možnosti

	Učinkovitost	Uspešnost	Skladnost
Možnost 1: brez spremembe	Nevtralna **[Do neke mere obravnava cilje zmanjšanja števila neskladnih proizvodov in obsega nelojalne konkurence.** **Obravnava cilj povečanja zanesljivosti priglašenih organov, vendar le, če so akreditirani.** **Ne dosega ciljev enake obravnave gospodarskih subjektov in doslednosti zakonodaje/poenostavitve regulativnega okvira za proizvode.]**	Nevtralna **[Dodatni viri niso potrebni, vendar so cilji le delno doseženi.]**	Nevtralna **[Neskladna z drugim instrumentom NLF in zavezo politike, na kateri temelji Sklep NLF.]**
Možnost 2: nezakonodajni ukrepi	Nizka **zaradi slabe izvršljivosti ne zagotavlja oprijemljivega izboljšanja glede na možnost 1. Povečala se bo razlika v skladnosti med odgovornimi in brezobzirnimi gospodarskimi subjekti/priglašenimi organi. Ne obravnava poenostavitve.**	Nizka **manj učinkovita kot možnost 1, enaka učinkovitost vs. višji stroški za odgovorne zainteresirane strani.**	Nevtralna **[Neskladna z drugim instrumentom NLF in zavezo politike, na kateri temelji Sklep NLF.]**
Možnost 3: poravnava	Visoka **obravnava vse cilje. učinkovitejša od možnosti 1 in 2 v zvezi s cilji zmanjšanja števila neskladnih proizvodov in obsega nelojalne konkurence. Učinkovita pri poenostavitvi.**	Visoka **bistvene koristi za vse zainteresirane strani vs. nizki ali zmerni dodatni stroški.**	Skladna **z drugim instrumentom NLF in zavezo politike, na kateri temelji Sklep NLF.**

7. SPREMLJANJE IN VREDNOTENJE

Vrednotenje učinkovitosti zakonodaje bo temeljila na povratnih informacijah, prejetih prek različnih mehanizmov za sodelovanje, ki so že vzpostavljeni v okviru samih direktiv za olajšanje njihovega izvajanja (skupine strokovnjakov, skupine za upravno sodelovanje, skupine za priglašene organe).

Komisija bo leta 2018 pripravila celovito poročilo o delovanju tržnega nadzora[13], ki bo omogočilo tudi sklepe za vrednotenje te pobude.

Kazalniki, ki omogočajo spremljanje zmanjšanja števila neskladnih proizvodov na trgu in izboljšanje kakovosti storitev ugotavljanja skladnosti, ki jih opravljajo priglašeni organi, bodo temeljili na informacijah, dobljenih prek sistema RAPEX, zbirke podatkov o tržnem nadzoru iz člena 23 Uredbe NLF, podatkov organov, pristojnih za nadzor na zunanjih mejah, nacionalnih programov za tržni nadzor iz člena 18 Uredbe NLF, postopkov tržnega nadzora in priglasitve zaščitne klavzule, določenih v vsaki direktivi, in zbirke podatkov NANDO[14].

---

13 Glej člen 40 Uredbe (ES) št. 765/2008.

14 http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/nando/.